บทถัดไปที่ใช่

ระบบออกแบบชีวิตบทใหม่ สำหรับคนที่เคยนั่งหัวโต๊ะ

ลุงตี่

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ — ความเงียบของห้องทำงานที่ไม่มีคนรอคำสั่ง 4

บทที่ 1 — เงินพอแล้ว ทำไมเช้าวันจันทร์ถึงยังว่างเปล่า 9

บทที่ 2 — ทีมที่ปรึกษาคนใหม่ที่ไม่ลาออก ไม่เกรงใจ และไม่หลับ 14

บทที่ 3 — ตัดคำว่า "อดีต" ออกจากชื่อคุณ แล้วเหลืออะไร 22

บทที่ 4 — รูปแบบการตัดสินใจที่คุณทำซ้ำมา 30 ปีโดยไม่รู้ตัว 28

บทที่ 5 — อย่ามีแผนเดียว: สร้างชีวิตสามเวอร์ชันก่อนเลือก 34

บทที่ 6 — ความรู้ 30 ปีในหัว แปลงเป็นของที่ส่งต่อได้ยังไง 39

บทที่ 7 — ทดลอง 14 วัน ก่อนทุ่มทั้งปี 44

บทที่ 8 — เลือกงานที่ไม่ต้องพิสูจน์อะไรกับใครอีกแล้ว 49

บทที่ 9 — ตั้งราคาความรู้ตัวเอง โดยไม่ต้องแข่งกับใคร 54

บทที่ 10 — ตารางที่ไม่มีใครสั่ง จัดยังไงไม่ให้วันหายไปเฉย ๆ 60

บทที่ 11 — อยู่บ้านด้วยกัน 24 ชั่วโมง โดยไม่ทะเลาะกัน 65

บทที่ 12 — เรียนของใหม่โดยไม่ต้องแข่งกับใครอีกแล้ว 70

บทที่ 13 — ระบบทบทวนชีวิต วัน สัปดาห์ เดือน 76

บทที่ 14 — วันที่รู้สึกว่าตัวเองตกยุคและไม่มีค่า 81

บทที่ 15 — 90 วันแรกของบทถัดไป 86

บทที่ 17 บทส่งท้าย — ให้ AI เป็นคู่คิดของบทถัดไป ไม่ใช่คำตอบสำเร็จรูป 91

บทที่ 18 ภาคพิเศษ — The Life OS Prompt Matrix 94

บทที่ 1

บทนำ — ความเงียบของห้องทำงานที่ไม่มีคนรอคำสั่ง

เช้าวันจันทร์แรกหลังเกษียณ คนส่วนใหญ่ตื่นเวลาเดิม

ร่างกายที่ถูกฝึกมาสามสิบปีไม่รู้ว่าอะไรเปลี่ยนไป มันยังลืมตาตอนตีห้าครึ่งเหมือนเคย ยังเดินไปห้องน้ำด้วยจังหวะเดิม ยังเอื้อมมือไปหยิบโทรศัพท์เพื่อดูว่ามีอะไรเข้ามาบ้างในคืนที่ผ่านมา

แล้วก็พบว่าไม่มี

ไม่มีสายจากฝ่ายผลิตที่โทรมาตอนตีสี่ ไม่มีอีเมลจากลูกค้าที่ต้องตอบก่อนเก้าโมง ไม่มีข้อความจากเลขาฯ ที่สรุปว่าวันนี้มีประชุมกี่นัด ไม่มีใครถามว่า "พี่ว่ายังไงครับ"

ความเงียบแบบนี้ไม่เหมือนความเงียบตอนไปพักร้อน เพราะตอนพักร้อนคุณรู้ว่ามันจะจบ

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้เขียนให้คนวัยเกษียณทุกคน

พูดกันตรง ๆ ตั้งแต่หน้าแรก หนังสือเล่มนี้เขียนให้คนกลุ่มเดียว

คนที่เคยนั่งหัวโต๊ะ

คนที่เคยมีคนคอยกรองข้อมูลให้ก่อนถึงมือ คนที่เคยมีทีมงานเถียงกันสามรอบก่อนจะเอาข้อสรุปมาวางตรงหน้า คนที่เคยตัดสินใจเรื่องที่มีเงินหลายสิบล้านและชีวิตคนหลายร้อยคนแขวนอยู่ แล้ววันหนึ่งก็คืนบัตรพนักงาน เก็บของใส่กล่อง แล้วเดินออกมา

ถ้าคุณคือคนกลุ่มนั้น หนังสือเกษียณทั่วไปในตลาดจะรู้สึกไม่เข้าเนื้อ เพราะมันเขียนให้คนที่กังวลว่าเงินจะพอไหม ส่วนคุณคำนวณเรื่องนั้นเสร็จไปตั้งนานแล้ว

ปัญหาของคุณเป็นคนละเรื่องกัน และแทบไม่มีใครพูดถึงมัน

สิ่งที่คุณเสียไป ไม่ใช่งาน

นี่คือข้อเสนอหลักของหนังสือทั้งเล่ม และผมอยากให้คุณลองค้านมันในใจดูก่อน

วันที่คุณเกษียณ คุณไม่ได้เสียงานไป คุณเสียระบบตัดสินใจไป

ลองนึกย้อนดูว่าเวลาคุณตัดสินใจเรื่องใหญ่สักเรื่องในองค์กร มันเกิดอะไรขึ้นบ้าง

มีคนหาข้อมูลมาให้ก่อน มีคนทำตัวเลขมาเทียบสองสามแบบ มีคนที่คุณไว้ใจพอจะบอกว่า "ผมว่าไม่ใช่นะครับพี่" มีคนคอยเตือนว่าเรื่องนี้เคยทำแล้วเมื่อห้าปีก่อนและผลเป็นยังไง มีจังหวะเวลาที่บังคับให้คุณต้องเคาะ ไม่ใช่ปล่อยให้ลอยไปเรื่อย ๆ

ทั้งหมดนั้นคือระบบ

คุณตัดสินใจเก่ง ส่วนหนึ่งเพราะคุณเก่งจริง แต่อีกส่วนหนึ่งที่ใหญ่กว่าที่คนยอมรับกัน คือเพราะคุณมีระบบแบบนั้นห้อมล้อมอยู่ทุกวัน